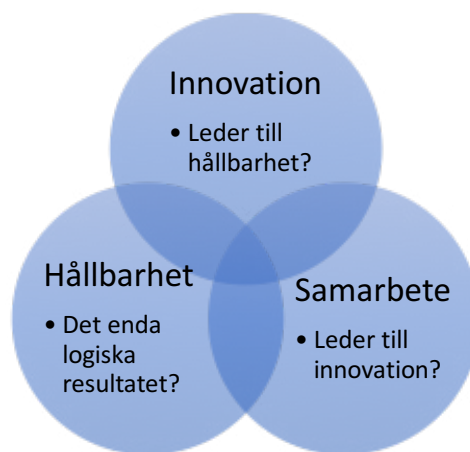

Samarbete för innovation

EmmaLisa Nantin, Lunds universitet/Sweden Water Research

EU har skapat en strategisk plan för hur gemensamma ansträngningar i form av samarbeten på olika nivåer och mellan olika samhällsaktörer ska generera innovationer som svarar till de komplexa utmaningar vi står inför till följd av exempelvis global uppvärmning och urbanisering. En del av bilden som förmedlas i strategin innebär att sektorsöverskridande samarbete antas leda till innovation, vilket i sin tur antas leda till hållbar utveckling. Detta är en bild som inte enbart presenteras av EU utan också frekvent relateras till i akademisk litteratur. Sektorsöverskridande samarbeten har dock en inneboende problematik gällande bland annat tillit mellan aktörer, aktörers olika mål (med deltagande såväl som organisatoriskt), och attityder gällande risktagande. Detta i kombination med att väldigt få forskare empiriskt har tittat på utfall av sektorsöverskridande samarbeten, samt om innovationer (i den mån de skapas) faktiskt leder till utvecklad hållbarhet i samhället, gör att jag sätter frågetecken efter de generella antagandena om utfall från sektorsöverskridande samarbeten och innovation i offentlig sektor.

Något som inte är tydligt är vad innovation i offentlig sektor egentligen innebär. Ansvariga för offentliga organisationer har olika uppfattning om vad innovation i offentlig sektor är, och inte heller akademisk litteratur skapar klarhet. Jag har därför valt att istället fokusera på hur aktörer i sektorsöverskridande innovationsprojekt definierar innovation och hurvida det är något man diskuterar innan man börjar driva innovationsprocesser. En bit in i min studie kan jag konstatera att många tycker det är jobbigt att definiera innovation när jag frågar, och de flesta kan inte dra en gräns mellan vad som är innovation och vad som är utveckling. Vidare kan jag konstatera, både från intervjuer och från litteraturen, att det är svårt att få till fungerande samarbeten, och det är riskfyllt att innovera. Det som krävs för att det ska fungera är kommunikation och att aktörer litar på varandra. Något vi löser genom att samarbeta med personer från det egna nätverket som man känner och har arbetat med för. Därför har social kompetens, samarbetsförmåga och stora personliga nätverk blivit en nyckel till framgång.

VA-sektorn uppfattas av många som traditionell och robust snarare än innovativ, men samtidigt i stort behov av utveckling, inte minst för att hantera de utmaningar den står inför. Det är därför nödvändigt att ta vissa risker för att skapa något som är nytt. Men samtidigt ska det fungera, rent vatten ska levereras och smutsigt renas. Alltså är det viktigt att hitta en balans mellan det som är nytt och innovativt och det som är beprövat och säkert. Kanske är det också nödvändigt att tona ner de romantiserade föreställningar vi har om vad innovation är och kan åstadkomma. För att skapa denna balans tror jag vi bör fråga oss i vilken utsträckning vi engagerar oss i samarbeten och innovation för att det är modernt, och i vilken utsträckning vi gör det för att det fungerar.